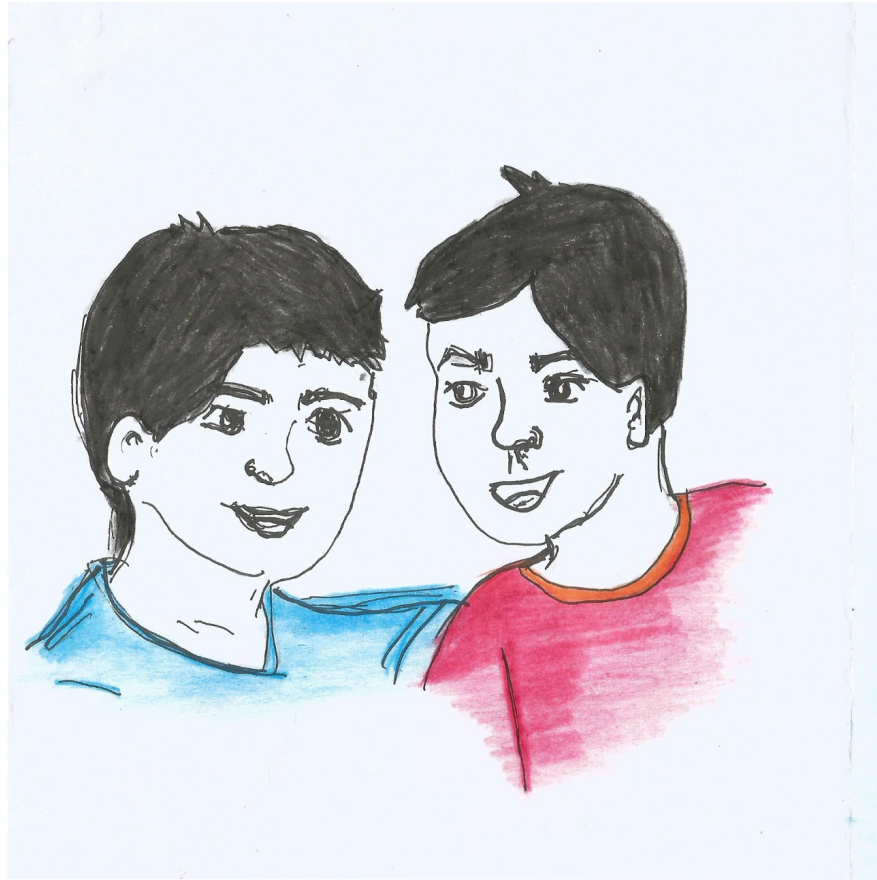

อาบิ๋ม ลอง กาโลว

อีแดม อาบิ๋มคัม

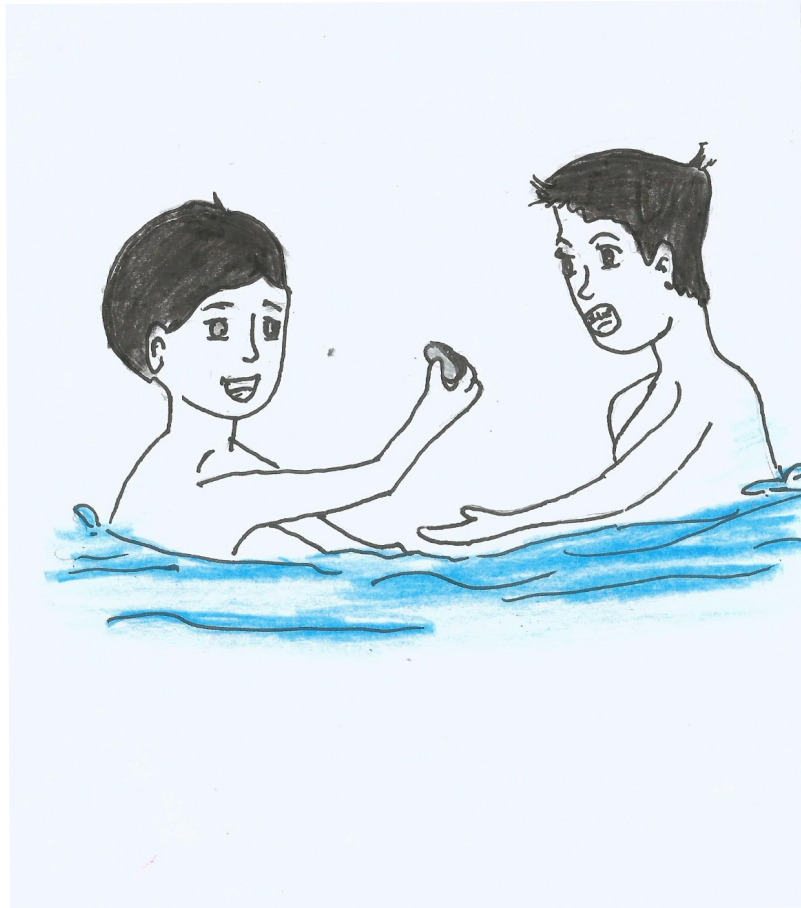

ดอ มีอน อีณ ยี มีห อาไชย ฆาย อาคอง.

ฆาย อา วี ลาย มูห ฆีก อี ร็อก กาเซา.

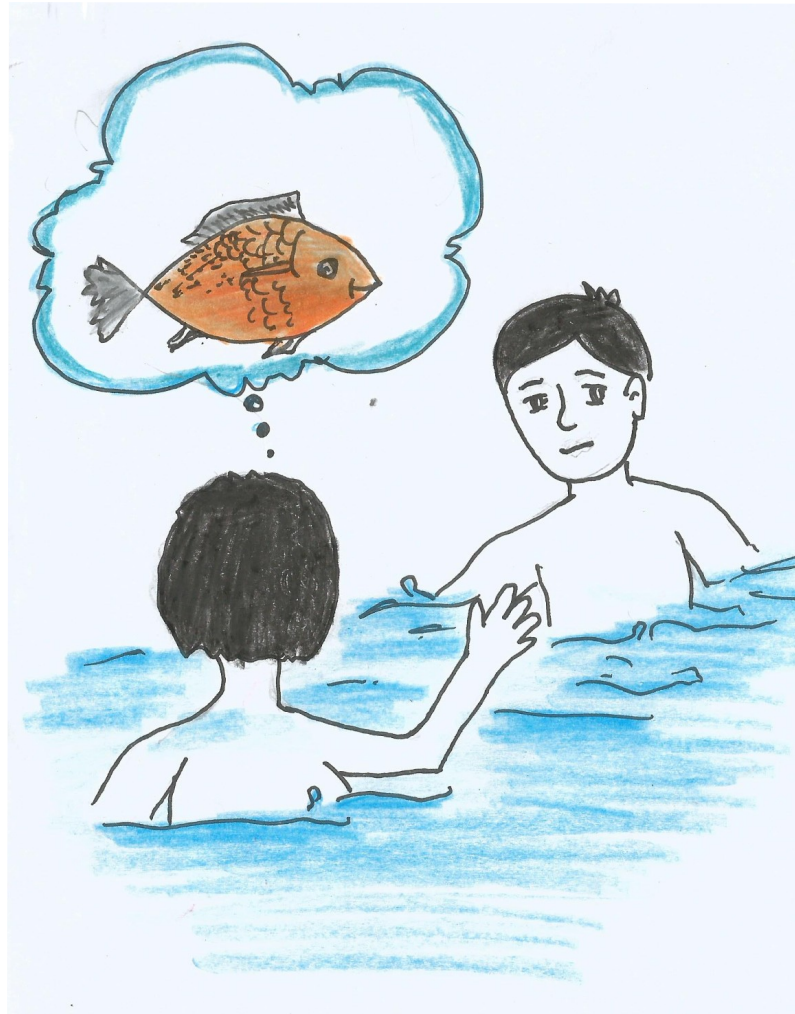

อู ชี้แก ฆ่าย มีร ลาย แดต ฮาว หล้ม อิ่ม. ฆ่าย
บอ หล้ม อิ่ม กอ เกยา เกยา. อาโซย วี ปี อีณปรุด
โดว อัน แคง อิ่ม วี ปี บรีย โดว อัน เลห.

อาไชย ต้อห, “ ดอ อีณปรุด โอว โลง แคง อีม, โอว
ยี้ร มาฆา ชีด อุ โดว. อัน แตห ร้อน ดี โอว.

“อาคาคัร, ดา เฌา อัน?” อาคอง ดีหมอด ต้อห, “อีร,
ยอด แคง โมต โอว.” อาไชย วี แหน ร้อน อุ คั่น แคง
โมต อัน แตห อาคอง ยอด. อาคอง วี ต้อห, “อีร แฮะ
หมาน. โอว มีร ดี ปีอีณปรุด โดว โอว เลห หมาณ
ร้อน ดี มาฆา ปี่ แม.

อาคอง มีร ปีฉืนปรุด อัน, โลง แคง อิม. อัน ยี
ตุ ยีร มาฆา คอ อุ โดว. อัน วิ เลห ต๊ะ อิม, วิ ต้อห ดี
อาไชย, “โอว แะะ ยีร มาฆา อุ โดว. ยาย ลาย กาม
วน กอ เหลณ กาเซา.” อาไชย วิ ดีหมอด อาคอง
ต้อห, “มาเซ ปี ลาย กามวน บาย?” อาคอง วิ ต้อห,
“ออ, มาฆา ดี แะะ ต้อห, ‘แดห แม กาซาง ร็อน พัน
บยา ดี โอว.’” ปาย ดี อาไชย โลว กาซาง ร็อน,
ด้ว ดี อาคอง พัน บยา.